

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 230, 8.7.2019.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 29 aprilie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA și alții

(Cauza C-399/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Rețele și servicii de comunicații electronice – Directiva 2002/20/CE – Articolul 12 – Taxe administrative impuse întreprinderilor care furnizează un serviciu sau o rețea de comunicații electronice – Costuri administrative ale autorității naționale de reglementare care pot fi acoperite de o taxă – Prezentare anuală a costurilor administrative și a valorii totale a taxelor percepute)

(2020/C 287/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Intimate: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, fostă PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

În prezență: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV, Vodafone Italia SpA

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că costurile care pot fi acoperite de o taxă impusă în temeiul acestei dispoziții întreprinderilor care furnizează un serviciu sau o rețea de comunicații electronice sunt numai cele care se raportează la cele trei categorii de activități ale ANR menționate în această dispoziție, inclusiv funcțiile referitoare la reglementarea, supravegherea, soluționarea litigiilor și aplicarea de sancțiuni, fără a se limita la costurile ocazionate de activitatea de reglementare *ex ante* a pieței.
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2002/20, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia, pe de o parte, prezentarea anuală prevăzută la această dispoziție este publicată după încheierea exercițiului financiar anual în cursul căruia au fost percepute taxele administrative și, pe de altă parte, ajustările necesare sunt efectuate în cursul unui exercițiu financiar care nu este imediat următor celui în cursul căruia au fost percepute aceste taxe.

(¹) JO C 312, 16.9.2019.